

In deze rubriek bespreekt de juridische dienst van de federale politie een juridisch vraagstuk of rechtspraak waarin een courante politiepraktijk centraal staat. Deze keer over de toegang tot de gegevens van het repertorium van de voertuigen van het DIV.

TOEGANG TOT DE DATABANK VAN HET DIV

De feiten

Bepaalde gemeenten sluiten met private vennootschappen concessieovereenkomsten of opdrachten van diensten af met betrekking tot het beheer van betaalparkings. In bepaalde gevallen verzekeren deze private vennootschappen niet enkel de vaststelling van onregelmatig geparkeerde voertuigen, maar ook de inning en de opvolging van de hiermee verbonden retributies.

Deze toestand schept een dubbele juridische vraag. Zijn de private vennootschappen bevoegd voor de inning en de opvolging van parkeerretibuties? Is de toegang van deze private vennootschappen tot gegevens bewaard door de DIV wettelijk?

Standpunt van de vrederechter van Oostende

Overeenstemming met de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (B.S., 29 mei 1990)

De vrederechter stelt vast dat de activiteit die wordt uitgeoefend door de private vennootschap in kwestie onder de definitie van artikel 1, §1, 6° van de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid valt, zijnde het verrichten, in opdracht van de bevoegde overheid of van de houder van een overheidsconcessie, van vaststellingen die betrekking hebben op de toestand van goederen die zich bevinden op het openbaar domein. De private vennootschap is bijgevolg onderworpen aan artikel 8, §3bis van dezelfde wet dat **verbiedt** om over te gaan tot het opsporen van betrokken personen, getuigen of verantwoordelijken, tot het controleren van de identiteit, tot het inwinnen van bijkomende inlichtingen of tot het verhoren van personen. Het richten van een verzoek aan de gemeenteontvanger of aan de politie om de identiteitsgegevens van een overtreder die in het repertorium van de DIV zijn bewaard, te bekomen en deze te gebruiken is dus tegenstrijdig met de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

Overeenstemming met de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (WPL) (B.S., 18 maart 1993)

De vrederechter sluit zich aan bij het standpunt van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (CBPL)¹ dat de toegang tot het repertorium van de voertuigen voor private vennootschappen uitsluit: *“alleen de administratieve overheden die een belasting of retributie kunnen heffen (de gemeentes) hebben op basis van het koninklijk besluit² recht op toegang tot het repertorium (...)”*. Bovendien *“kan de private concessiehouder die informatie ook niet onrechtstreeks bekomen (...)”*. Kortom, de CBPL neemt aan dat *“de te verrichten contractuele prestaties ten behoeve van de gemeente in hoofde van de private vennootschap er niet kunnen in bestaan dat zij wordt belast met de identificatie van de wanbetaler van de retributie (...)”*. Bijgevolg is, op basis van het door de WPL³ gestelde finaliteitsprincipe, de rechtstreekse toegang tot de gegevens van het repertorium van de DIV in hoofde van private vennootschappen **onwettelijk**, alsook de onrechtstreekse toegang tot de gegevens via het gemeentebestuur of de politiediensten.

Besluit

De private vennootschappen die met een gemeente of een stad een concessieovereenkomst of een opdracht van dienst afsloten met betrekking tot het beheer van betaalparkings, zijn niet bevoegd voor de inning en de opvolging van retributies inzake vastgestelde onregelmatig geparkeerde voertuigen.

Aangezien de private vennootschappen geen wettelijke toegang hebben tot de gegevens van persoonlijke aard van het repertorium van de DIV, zijn de gemeentelijke overheden of de politiediensten niet bevoegd om hen dergelijke gegevens over te maken. Bovendien kunnen de private vennootschappen over het algemeen, op basis van artikel 44/1 van de wet op het politieambt, nooit bestemming zijn van gegevens van persoonlijke aard waarover de politiediensten beschikken.

Alain Liners en Ineke Supeene

⁽¹⁾ Advies nr. 37/2003 van 28 augustus 2003.

⁽²⁾ Art. 6, §1, 2° van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, B.S., 8 augustus 2001.

⁽³⁾ Artikel 4 van de WPL, in samenlezing met het bovenvermeld artikel 6, §1, 2°.